

Dvanáct žen umělce Jana Dědiny.

Dědinova pařížská tvorba zůstala u nás dosud nedoceněna a málo známá, a to i přesto, že Dědina ve snaze ukázat svou předchozí tvorbu, po příchodu do Čech hojně vystavuje. Vyvrcholení Dědinovy pařížské tvorby spadá do období, kdy se ve Francii prolínají tři výtvarné směry-impresionismus, symbolismus a secese. Dědina však nezapadá zcela do charakteristik toho či onoho směru. Je však jedním z protagonistů pařížské secese, který sice neudává její tón, ale dotváří její styl. Z jeho akvarelů na počátku století „šustí hedvábí, táhnou omamné vůně, září komfort“ a vyznačuje krásu v měkkých křivkách ženských linií, esteticky jedinečných. Dekorativnost jeho maleb velmi láká a zdá se, že jsou přitažlivější než díla mnohých jeho slavných současníků v onom secesním bujení. Dvanáct dam, které představují dvanáct měsíců roku, vzniklo v červnu roku 1906 v Paříži. Všechny identické znaky toto potvrzují. Zdá se, že Jan Dědina těmito obrazy podtrhuje pověst tamější ženské krásy i pestrou barevnost a dekorativnost secesní. Po příjezdu do Čech vydal Jan Dědina v roce 1909 tyto „krásky“ na pohlednicích v nakladatelství Hrnčír v Nymburce. Vnučka malíře, paní A. Strasmajerová, o těchto krásných ženách řekla: „Dědeček vždy říkal, že mu stály modelem samé slavné tehdejší modelky a že byly velmi drahé. Jen jedna nic nestála-a to byla babička, která stála modelem měsíce srpnu. Jen barvu vlasů jí dědeček změnil. Některé modelky z nich prý stály modelem Henri Toulouse Lautrecovi.“

V polovině třicátých let zakoupila jeden z kvaschů : **Dívka v květech** (květen), Národní galerie v Praze. Ano, Dědina byl také „... elegantní malíř Pařížanek, žen, ilustrátor elegantního světa ...“

Sestavil Petr Pešek (09.07.07)